

af de meget skarpsindige Udtalelser, der kom fra det ærede kongevalgte Medlem, der nys havde Ordet (Steffensen), skal jeg, trods min ringe juridiske Evne, indrømme, at Vanskelighederne ved at kontrollere Stenfiskerne ere saa store, at man næsten fristes til at vige tilbage derfor og til at lade Spørgsmaalet ligge, indtil vi faa en klar og bestemt Lov derom. Men Sagen har tillige en anden Side, som det ærede Medlem ikke berørte. Der er nemlig ogsaa Trang til et Opsyn med Karantænevæsenet, med Lanterneføringen, med Ankerliggere, der ligge ved aaben Kyst til Ulejlighed for andre Skibe, og med mangfoldige andre Forhold paa det rent maritime Omraade. Det er et saadant Opsyn, som jeg betegner som Søpoliti, og det er ikke afhængigt af nogen bestaaende Lov. Altsaa i den Retning gentager jeg som før mit Ønske om at komme til større Klarhed, og naar jeg gennem dette Lovforslag foranlediges til at gøre det, er det, fordi det selv giver mig Anvisning derpaa ved at fremhæve, at vort Krydstoldvæsen har været i Virksomhed som Politi.

Berthelsen: I Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), der rettede en Opfordring til Landbrugsministeren om i den kommende Rigsdagssamling at fremkomme med et Lovforslag angaaende Kystfredning, vil jeg, trods den ærede Formands Udtalelse om, at denne Sag ligger noget uden for det Emne, der her behandles, dog tillade mig at sige et Par Ord til den ærede Landbrugsminister, navnlig i Sammenhæng med Udtalelser, jeg tidligere har fremsat i dette Ting angaaende det samme Spørgsmaal. Det er rigtigt, at vi maa sørge for at sikre Kysterne, men samtidig maa vi have Opmærksomheden henvendt paa, at det ikke umuliggøres at skaffe de meget værdifulde Materialier frem, som vi have liggende rundt om ved de danske Kyster, og som vi i saa overordentlig høj Grad trænge til.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg skal i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne, dels fra den ærede sidste Taler og dels fra det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), med Hensyn til Spørgsmaalet om et Lovforslag om Kystfredning, ganske kort bemærke, at jeg gerne skal tænke nærmere over Sagen, og muligvis fremsætte

et Forslag derom i næste Rigsdagssamling.

Finansministeren (C. Hage): Flere ærede Medlemmer have dvælet ved Ønskeligheden af i væsentlig Grad at udvikle de Spirer til et saakaldt Søpoliti, som allerede nu findes. Jeg skal for mit Vedkommende ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaals Realitet, da det i Virkeligheden ligger ganske uden for Finansministerens Ressort. Ganske vist ere de maritime Anliggender splittede under mange forskellige Ministerier, men den Del deraf, hvorm her tales, har ikke forvildet sig ind under Finansministeriet. Spørgsmaalet om Tilsyn med Lanterneføring, med Ankere og andre lignende Sager ligger uden for det, som jeg har at beskæftige mig med, og det har ogsaa ligget uden for det, som Krydstoldvæsenet har haft at beskæftige sig med. Hvorvidt det nu virkelig skulde være nødvendigt at foretage indgribende og maaske ret kostbare Foranstaltninger for, at Staten kan tage sig noget mere af den Slags Ting, skal jeg lade staa hen. Jeg har imidlertid allerede fundet Anledning til at fremhæve, at der muligvis kan være Grund til at udvide det Fiskeritilsyn, som allerede nu finder Sted, og at det da i Forbindelse dermed ikke vilde ligge fjernt at overveje ogsaa Spørgsmaalet om et mere almindeligt Tilsyn med, hvad der foregaar i vore Farvande. Men under alle Omstændigheder er der saa meget mindre Grund for mig til her at gaa nærmere ind paa dette, som det er givet, at Krydstoldvæsenet i dets nuværende Skikkelse ikke vilde være i Stand til at løse de Opgaver, der er Tale om. Jeg maa antage, at det er nødvendigt, naar man vil have et effektivt saakaldt Søpoliti i vore Dage, at dette da maa have Dampbaade eller i alt Fald Motorbaade til Raadighed. Men hele det Materiel, Krydstoldvæsenet raader over, er altsammen Sejlfartøjer, og dermed er det ikke i Stand til at udøve noget effektivt Polititilsyn. Man kan derfor ganske rolig skride til at afhænde disse Fartøjer. Hvis der senere hen maatte blive fundet Anledning til Anskaffelse af Dampfartøjer, er det en Sag, som bliver at afgøre for sig. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er ikke meget opmuntrende for en Finansminister, som gerne ser nogen Sparsommelighed, at naar han en enkelt Gang er i det heldige Tilfælde at kunne sige: Her kunne vi spare en Udgift, saa svarer man straks: Ja, men vi ønske en meget større Udgift.